

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **I/4507.**

Benyújtás dátuma: **2019-02-12 09:30**

Parlex azonosító: **Z8PESAVH0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Lukács László György (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 121. §-a alapján interpellációt kívánok benyújtani.

Az interpelláció címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

Az interpelláció címe: **"Mekkora terhet jelent a kórházaknak az új hajléktalanokat érintő szabályozás?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

Az október 15-e óta hatályos, a hajléktalanság kezelésére szolgáló új jogszabály tiltja a közterületen életvitelszerű tartózkodást. Abban bizonyosan egyetérthetünk a Kormánnyal, hogy fontos a hajléktalanság kérdésének orvoslása, de az eszközök tekintetében már vitákba bocsátkozhatunk.

Az új előírások miatt - a szakma dolgozóinak beszámolója szerint is - az elmúlt időszakban megnövekedett azoknak a fővárosi és nagyvárosi kórházak a pszichiátriai és krónikus belgyógyászati osztályának betegforgalma, ahová rendszeresen szállítják a mentőszolgálat dolgozói a hajléktalanokat. Ezek azok az osztályok, ahová a mentőszolgálat vagy éppen a szociális ellátó rendszer dolgozói viszik a hajléktalan betegeket egyrészt kezelve a szinte minden esetben meglévő rossz egészségügyi állapotukat, másrészt ezek az osztályok a végső megoldásai a szociális ellátórendszer kapacitáshiányának. Világosan látszik, hogy a kórházakba való beszállítás arra is jó, hogy a szociális ellátórendszerben lévő kapacitási problémákat is elfedjék, és rövid ill. félmegoldást nyújtsanak az új törvényi szabályok által támasztott kihívásokra. Azzal, hogy a hajléktalan személyek - akiknek döntő többsége egyébként is szenved valamilyen betegségben - a kórházakban kötnek ki, egyrészt megoldódik a tiltott közterületi tartózkodási problémája, de a szociális ellátórendszer sem terheli ez a személy.

Viszont azok a kórházi osztályok, intézmények ahová a hajléktalanok kerülnek kevés eszközzel és erőforrással rendelkeznek az újabb nagyszámú beteg ellátásra. Jellemzően ezek az osztályok (krónikus belgyógyászat, pszichiátria) a legkevésbé jól ellátott osztályok, akik mind anyagi, mind humánerőforrás-hiánnyal küzdenek. Ráadásul a kórházi ellátási forma az egészségügyi intézmények

sajátos finanszírozási módja miatt az egyik legköltségesebb ellátás. Egy kórházi este az adófizetőknek akár 130 ezer forintba is kerülhet, ami talán hazánk legdrágább „hotel szolgáltatása” jelenleg.

Természetesen az helyénvaló, hogy valóban komoly egészségügyi problémával küzdő hajléktalan személyeket is ellátja az egészségügyi ellátórendszer, és ezt a jövőben sem szabad megváltoztatni, de az már nem helyes, hogy sok esetben a szociális ellátórendszer hiányosságait pótolja ki a kórház intézménye, illetve átmeneti szállásként szolgál az új jogszabály megkerülése érdekében egy-egy kórházi osztály.

Tisztelt Miniszter Úr!

Mindezekre tekintettel - bízva abban, hogy személyesen teszi ezt meg az Országgyűlésben - az alábbi kérdésekre várom Tisztelt Miniszter Úr választát:

Mennyivel növekedett a budapesti kórházak, illetve a megyeszékhelyen működő kórházak betegforgalma október 15-e óta, ahová rendszeresen visznek ellátás céljából hajléktalan személyeket?

Tervezi-e a kormány a törvényi változás miatt jelentkező többletköltségek megtérítését az érintett intézményeknek?

Mely kórházak végzik Budapesten rendszeresen a hajléktalan személyek ellátását?

Tapasztalt-e a kormány növekedést a hajléktalan személyek számában a krónikus belgyógyászati, sürgősségi vagy pszichiátriai osztályokon a fővárosi egészségügyi intézményekben?

Várom érdemi választát!

Budapest, 2019. február 12.

Tisztelettel,

Dr. Lukács László György

Jobbik